

大学尼泊尔语专业教材

综合尼泊尔语

第六册（下）

编者：鞠志松

何朝荣

校对：鞠志松

中国人民解放军外国语学院

一九九四·九

विषय सूची

पाठ	पृष्ठ	पृष्ठ संख्या
१. शिक्षा	१	१८
२. हिम-प्रपात	१९	२१
३. प्रेम	४०	१९
४. परालको आग	६०	२८
५. बिचरी उ	८९	३७

पाठ १

शिक्षा

शिक्षा

शिक्षा मस्तिष्क उन्नत, हृदय विकसित र चेतना जागरित गराउने एउटा साधनविशेष हो । अतः यो प्रत्येक व्यक्ति धनीभन्दा धनी, गरीबभन्दा गरीबको निमित्त पनि अनिवार्य छ । बालक जन्मनासाथ जब च्यां च्यां गरेर रुन्छ त्यसै बेलादेखि उसको शिक्षाको प्रारम्भ हुन्छ । अक्षरारम्भदेखिन् शिक्षाको शुरू हुन्छ भन्ने धारणा गलत हो । अक्षरारम्भसम्ममा त बालकले हजाराँ कुराको शिक्षा पाइसकेको हुन्छ । उ आकाशका सूर्य, चन्द्र, ताराहरू चिन्दछ, पृथ्वीको मानिस, गाई, घोडा, कुकुर, बिरालो, रूख, बिरुवा, फलफूल आदि चिन्दछ । पाठशालामा यस्तो काम हुन्छ, अल्पकालमा यस्तो, मन्दिर भनेको यस्तो ठाउँ हो इत्यादि पनि । बालकको पहिलो पाठशाला प्रसूतिका गृह (सुत्केरी कोठा) नै हो । उ जन्मनासाथ उल्टाई धाईले तातो पानीले स्नान गराइदिन्छ-पहिले शिर, मुख, अनि आङ, हात, गोडा । यही शिक्षा, स्नानको क्रम, उ बाँचुज्यालसम्म गरिरहन्छ । प्रत्येक बालकले पाउने यो प्रथम शिक्षा हो । अनि उसले यस्तो प्रकारले अरु कुराहरूको पनि शिक्षा पाउँदै पाउँदै जान्छ र उसको शिक्षाको क्षेत्र

क्रमशः विस्तीर्ण र विशाल हुदै जाउछ ।

अधिकांश मनुष्यहरूले शिक्षाको उद्देश्य उपाधि प्राप्ति गर्नु अर्थात् पेटपूर्ति गर्ने साधन प्राप्ति गर्नु भन्ने त्रुटिका छन् । यदि पेट पाल्नाकै निमित्त शिक्षा प्राप्त गरिने हो भने करौडौं पति, अरबौं पतिका छोरा छोरीहरू किन रातदिन शिक्षकको अदबमा बसेर, कष्ट भोगेर शिक्षा प्राप्त गर्छन् ? शिक्षाले पेटभरी दालभात खान दिने होइन । यसले किनय दिन्छ, सहानुभूति दिन्छ, सहनशीलता दिन्छ, आत्मामा दिव्य प्रकाश दिन्छ । अतएव शिक्षित मनुष्य अति नम्र मिलनशील हुन्छ । अर्काको दुःखमा आफू पनि दुःखित र सुखमा सुखी हुन्छ । उ आफ्नो स्वार्थको मात्र विचार गर्दैन, परार्थको निमित्त पनि प्रत्येक प्रयत्न गर्छ । उ दुःखमा विचलित, विकलित र सुखमा मदान्ध हुँदैन । हरेक परिस्थितिमा उ शरदको झील जस्तो गम्भीर हुन्छ । उसको हृदयमा हमेशा शान्ति हुन्छ, संतोष हुन्छ । यी उपन्युक्त भावहरू धनले पाइँदैनन्, उच्च कुलको जन्मले पाइँदैनन्, अविरल परिश्रमले, संलग्नताले, रातदिनको तपस्या शिक्षाले मात्र पाइन्छन् ।

हाम्रो शिक्षाको प्रणाली कस्तो हुनुपर्छ, स्वी जा तिलाई

शिक्षा दिनाले कति लाभ हुन्छ, स्त्री र पुरुषको शिक्षामा कति समानता हुनुपर्छ, सह-शिक्षाको विषयमा अब म बिस्तार बिस्तार विवेचना गर्दै जान्छु ।

अंग्रेजहरूले भारतीयहरूको निम्ति शिक्षाको जो व्यवस्था गरे त्यो दूषित थियो । सोह्र वर्षको परिश्रमले एम्. ए. । दश वर्ष ता भाषाको जानिफकारी मै बित्छ । तैपनि भाषा जानिसकेको हुँदैन । शिक्षाको माध्यम नेपाली भाषा नै हुनुपर्छ । नेपाली भाषाद्वारा नै संपूर्ण विषयको शिक्षा दिनुपर्छ ।

भिन्न भिन्न बालकको रुचि, सोस मस्तिष्क भिन्न भिन्न हुन्छ । अतः उ जे पढ्न, सिक्न, जान्न चाहन्छ त्यही पढोस, सिकोस्, जानोस् । यस विषयमा मामा बाबुहरूले कुनै प्रकारको नियन्त्रण नगरून् । विद्याको विषयमा उ स्वतन्त्र छ । वर्तमान शिक्षा-प्रणालीको बृहत् दोष यही हो—विश्वविद्यालय यो यो विषय अनिवार्य छ भनेर तोकिदिन्छ, चाहे त्यो विषय बालकहरूको रुचिको अनुकूल होस् वा प्रतिकूल । विद्यार्थीले, विवश, त्यो विषय पढ्नुपर्छ । लाखौं बालकहरू, अनिच्छाको विषय पढ्न नसकेर, स्कूलबाट भागेका छन्, आफ्नो जीवन नै नष्ट

गरेका छन् । एकातिर विश्वविद्यालयको वस्तो मिर्दय दबाव छ,
 अर्कोतिर संरक्षकहरूको प्रभाव छ । बालक मास्टर हुन खोज्छ,
 संरक्षक पण्डित गराउन खोज्छन् । बालक संगीतज्ञ हुन चाहन्छ,
 संरक्षक चुम्बा गराउन चाहन्छन् । बालक कवि हुन इच्छा गर्छ,
 संरक्षक कप्तान गराउन इच्छा गर्छन् । यो संघर्षमा कथंकदाचित्
 बालकले जित्यो भने ता सफल भएर निस्कन्छ, हान्यो भने उभन्दा
 असफल व्यक्ति फेरि आर्को कुनै हुँदैन । उसको मन मर्छ, भावहरू
 मूर्च्छित हुन्छन्, अन्त्यमा जीवन नै बरबाद हुन्छ । बालकको
 इच्छाको विरुद्ध शिक्षा दिने संरक्षकहरू आत्मीय होइनन्,
 घातक हुन् ।

पुराना विचारका मानिसहरू अझ पनि भन्दैछन् स्वास्नी-
 मानिसहरूलाई शिक्षा दिनुहुँदैन । यिनीहरूले लेख्न पढ्न जाने
 भने चिठीपत्र ओहोरदोहोर गर्छन् । र बिग्रन्छन् । यो क्या
 हो ।।। शिक्षित पुरुषहरू भने नबिग्रने स्त्रीहरू मात्र बिग्रने ?
 यो त अतंगत कुरा भयो । वस्तुतः शिक्षाले चाहे पुरुष चाहे
 स्त्री सबैलाई व्यभिचारबाट बचाउँछ, चरित्रनिर्माण गर्छ ।
 वर्तमान समयमा जति तथ्यहरूका आइनाहरू छन् ती तस जस शिक्षाकै

कलुषित फल हुन् । शिक्षा पाएका स्त्रीहरुमा आफ्नो घर-व्यवहार सुचारु रूपले चलाउन सक्ने क्षमता हुन्छ ।

हरेक बालकको निम्ति बाबु त एउटा परचक्री पाहुनातुल्य हो । उ दिनभरि खेती, व्यापार, नौकरीमा जान्छ, बेलुका आउँछ, खान्छ, सुत्छ, फेरि विहान उठ्छ, खान्छ, हिंडिहाल्छ । बालकले सारा समय व्यतीत गर्नुपर्छ आफ्नी आमाको साथ । यदि उसकी आमा भूत, प्रेत, बोक्सीमा विश्वास गर्ने प्रकृतिकी छन् भने बालकलाई त्यही कुराको असर पर्छ र उ ताँभ परेपछि भयालबाट हेर्न पनि डरन्छ । यदि उनी कथा पुराणको जानिफकार छन् भने बालक पनि त्यही कुरा जान्दै आउँछ । यदि उनी अझ उच्च शिक्षा पाएकी छन् भने बालक शैशवावस्था देखि नै विभिन्न विषयको ज्ञान प्राप्त गर्दै गर्दै आउँछ । शिक्षित भनेको मानिस कुनै विश्वविद्यालयबाट उपाधि प्राप्त गरेर निस्केको व्यक्ति होइन । शिक्षित त्यो हो जसलाई हरेक विद्या, कलाको सम्यक् ज्ञान छ । पुरुषहरुको शिक्षाको आधार नै स्त्रीहरु हुन् । अतः पुरुषहरुले आफ्नै शिक्षाको निमित्त पनि स्त्रीहरुलाई शिक्षा दिनुपर्छ । आजकी बालिका, भोलि बधू,

परि माता, निपरि पितामही हुन्छन् । उनैको शिक्षा,
उपदेशमा घरव्यवहार चलन धात्छ । हरेक बालकबालिकाको हृदयमा
उनको प्रभाव गहिरोरित्त परेको हुन्छ--उनी शिक्षित भए शिक्षाको,
अशिक्षित भए अशिक्षाको ।

अध्ययनको निमित्त वैकल्पिक विषयको संख्या जहांसम्म हुन
सक्छ बढी हुनुपर्छ । जस्तै--साहित्य, इतिहास, गणित, भूगोल
नागरिकशास्त्र, राजनीतिशास्त्र, भारतीय भाषाहरू, प्राचीन
भाषाहरू, पाश्चात्य भाषाहरू, व्यापार वाणिज्य, भौतिक
विज्ञान, रसायनशास्त्र, भू-गर्भविज्ञान, अंतरिक्ष विज्ञान, ज्योतिष-
शास्त्र, सगोलशास्त्र, कृषिशास्त्र, वनस्पतिशास्त्र, उद्यानशास्त्र,
संगीत, चित्रकला, शिकर्मी काम, धातुको काम, कताइ बुनाइ
रंगाइको काम, सूजीकारी र बुट्टा रफू भर्ने काम, प्राणीशास्त्र,
अर्थशास्त्र, तर्कशास्त्र, मनोविज्ञान, अध्यात्म विज्ञान, स्वास्थ्य-
विज्ञान, शरीरशास्त्र, शिक्षणकला, पुष्पकला, कवायद शिक्षा,
धर्मशास्त्र, आचारशास्त्र, जिल्दबन्दी, घरेलु उद्योग, ऐन (प्रेक्षा,)
वैद्याशास्त्र, पाकशास्त्र, संततिउपालन इत्यादि । पुरुष र
स्त्रीमा प्रकृतिले सब कुराको समानता गरिदिएकी छन् तापनि

केही कुराको त अतमानता पनि छ । जस्तै नाक, मुख, आंखा,
 कान, हात, गोडा, मुटु, कलेजो, फोक्सो दुवैका एकैनास छन्
 तर पुरुषमा जुंघा दाही, स्त्रीमा अभाव, इन्द्रियको भिन्नता,
 गर्भाशय कुनै कुराको अतमानता पनि देखिन्छ । त्यस्तै प्रकार
 यी उपज्युक्त विषयहरू दुवै धरीले समान भावले पढ्न पाउछन्
 तर कवायद शिक्षा भन्ने स्त्रीलाई दिन हुँदैन, उनीहरू खेलकुद,
 हलुका कसरत गर्छन् । तबै जातिमा पुरुषको भन्दा स्त्रीको
 शरीर सुन्दर र सुकोमल हुन्छ । उनीहरूको हृदय पनि पुरुषको
 भन्दा नरम र भावुक हुन्छ । अतः उनीहरूलाई, कवायद
 शिक्षा, बन्दूक तोपको कडा काम हामीले दिनुहुँदैन, गुलाफको
 फूललाई बलेको आगोमा होमिदिन हुँदैन । नौनीले पत्थरको
 काम गर्न पनि सक्दैन । घाम-पानी सहेर कवायद, रात-दिनको
 जत्रतत्र पालो पहरा, यो काम उनीहरूबाट हुँदैन । हुनत भगवती
 आदि शक्तिले संग्राममा त्वयं सारा दैत्यहरूलाई मारेकी थिइन्,
 विजय प्राप्त गरेकी थिइन् । पुराण, इतिहासमा पनि स्त्रीहरूको
 वीरत्व देखिन्छ तथापि उनीहरूलाई यो कठोर कार्यबाट
 वञ्चित गराउनु नै उचित । मुद्दकालमा पुरुषहरू मैदानमा लड्न

जान्छन् । त्यस बेला स्त्रीहरूले आफ्नो देशभित्रको समुचित
व्यवस्था गरून् । उनीहरूको निमित्त कवायद शिक्षाभन्दा
आवश्यक विषय तँतति-पालनको छ ।

तंतारका सबै कुरामा गुण पनि छ दोष पनि । नजाने अमृतमा
विष छ, जाने विषमा अमृत छ । सहशिक्षाको विषय पनि ठीक
यस्तै हो । सहशिक्षाबाट बालक, बालिकालाई पढ्न सुगमता हुन्छ ।
एउटै घरका दिदीभाइ या दाजुबहिनी संगसँगै जान्छन्, एउटै स्कूलमा
या क्लासमा बस्छन्, पढ्छन्, आउँछन् । पारस्परिक सहायता,
प्रतिद्वन्दिताबाट पनि ज्ञानको वृद्धि हुन्छ । फेरि सहशिक्षाको
मूल दोष यो छ यतबाट व्यभिचार बढ्न थाल्छ, अध्ययनको सट्टा
गुप्तमिलन, गुप्तभोजन चल्न थाल्छ । त्यसकारण निम्न कक्षाका
छात्र छात्राहरू जो करीब बाह्र वर्षभित्रका छन् सहशिक्षा पाउन
सक्छन् । त्यसपछि उनीहरूमा अध्ययनको साथ-साथ उच्छ्रितता
पनि बढ्न थाल्छ । अनि सहशिक्षाबाट हानिसिवाय लाभ
केही हुँदैन । फेरि, त्यसपछि गएर जब उनीहरू उच्चतम
कक्षामा पुग्छन्, पूर्ण शिक्षित र वय परिपक्व हुन्छन्, पुनः
सहशिक्षाको आवश्यकता हुन्छ । त्यस बखत उनीहरूमा

उच्चैःखलता हुँदैन, बरु गंभीर प्रेम हुन सक्छ । उनीहरू तब त्यहाँ आफ्नो जीवनभरको निमित्त संगी वा संगिनी छान्ने मौका पनि पाउँछन् । त्यो त राम्रो कुरा हो ।

कति मानिसहरू उच्च शिक्षा प्राप्त गर्न चाहन्छन् । तर दिनभरी नोकरीले बढ्छन् । तिनीहरूको निमित्त " प्रभात पाठशाला " हुनुपर्छ । " रात्री पाठशाला " भन्दा--" प्रभात पाठशाला " नै उत्तम । उत्तमा दिनभरी थाकेको मस्तिष्क, अन्यकार मार्ग, बत्तीको सर्ब, राती घरमा जहान बच्चालाई एकलै छोड्नुपर्ने हुन्छ । यत्तमा सबलाई सब कुराको अनुकूल पर्छ ।

देशभरका पढ्न चाहना गर्ने अन्धाहरूलाई पनि, एकै ठाउँमा एकत्रित गरेर, एउटा " अन्धाश्रम " खोलिदिनुपर्छ । त्यहाँ उनीहरूलाई भोजन र वस्त्र पनि मिल्ने तथा शिक्षा पनि--विशेषतः धार्मिक । बाह्य चक्षु बन्द भएका उनीहरूको, शिक्षाले, आन्तरिक चक्षु खोलिदिन्छ । त्यसैबाट उनीहरू इहलोक र परलोकको फलक पाउँछन् ।

निदान, शिक्षासम्बन्धी विषयमा हाम्रो नेपालको लागि सबभन्दा जरुरी कुरा यो छ--तराईका बासिन्दाहरूको निम्ति

गाउँगाउँमा, नेपाली भाषा पढाउने पाठशाला सौलु । जहाँसम्म
हामी यतको सुप्रबन्ध गर्दैनौं हाम्रो शिक्षाविषयक सम्पूर्ण कार्य
अपूरो नै हुन्छ । यो काम, आकाशमा मेघ उडेको जस्तो, मन्द
मन्द गतिले गर्ने होइन, बिजुली चम्केको जस्तो द्रुत गतिले गर्नु
पर्छ । यसको निमित्त चाहे जतिरुकै धेरै धन खर्च होस्, त्यसमा
हामीले तिलभर वित्त दुखाउनु हुँदैन । ढीलो भइसक्यो, सूर्य
ढुविरुके । अझ पनि केही आलोक बाँकी नै छ, अन्धकारले
छोपिसकेको छैन । गरौं । गर्न सकिन्छ ।

नयां शब्दहरू

उन्नत	(वि०) 提高的, 进步的, 反战的
प्रसूति गृह सुत्केरी कोठा)	(ना०) 产房
वित्तीर्ण	(वि०) 广阔的, 巨大的
अदब	(ना०) 礼貌, 尊敬, 拘禁, 约束
विनय	(ना०) 驯服, 顺从, 谦恭
सहनशीलता	(ना०) 宽容, 忍耐, 刚毅

दिव्य	(वि०)	奇异的, 美好的, 趣人的, 神的
अतएव (अतः)	(क्रि० वि०)	因此, 也就是
परार्थ	(वि०)	仁慈的, 博爱的, 别人的
विकलित	(वि०)	不安的, 焦急的
मदान्ध	(वि०)	骄傲的, 自空一切
जानिफकारी	(ना०)	理解, 明白
विल्दगु	(अक्रि०)	耗费, 花费
अनिच्छा	(ना०)	不情愿, 被迫
कथं कदाचित्	(क्रि० वि०)	如未, 大概, 也许, 可能
मूर्च्छित	(वि०)	昏迷的, 痴呆的
असंगत	(वि०)	荒唐的, 不适当的
कलुषित	(वि०)	污染的, 被玷污的
सुचारु	(वि०)	极好的
परचक्री	(वि०)	外人的, 无血缘关系的
व्यतीत	(वि०)	过去的, 逝去的
बोक्सी	(ना०)	女巫
प्रकृति	(ना०)	本性, 性情

पुराण	(ना०)	往事书, 古代的
शैशव	(वि०)	童年的, 儿重的
निपति	(द्वि० वि०)	大后天, 将来
पितामही	(ना०)	祖母
उपदेश	(ना०)	劝告, 知识, 教育
पाश्चात्य	(वि०)	西方的, 西欧的
खगोलशास्त्र	(ना०)	天文学
उद्यानशास्त्र	(ना०)	园艺学
क्ताइ बुनाइ रंगाइ	(ना०)	纺织, 染色
बुदटा रफू	(ना०)	图案, 设计
प्राणीशास्त्र	(ना०)	生物学
अध्यात्म	(ना०)	心理学, 形而上学
मुद्रणकला	(ना०)	印刷术
आचारशास्त्र	(ना०)	民俗学
जित्दबन्दी	(ना०)	包装, 装璜
चेस्ता	(ना०)	统计, 条数
संतति	(ना०)	后代

गर्भाशय	(ना०)	子宫
सुकोमल	(वि०)	美丽的, 温柔的, 迷人的
भगवती	(ना०)	文艺女神 (印)
दैत्य	(ना०)	魔鬼, 巨人
वीरत्व	(ना०)	英勇, 刚毅, 大丈夫气概
तथापि	(संयो०)	但是, 仍然
वंचित	(वि०)	被分开的, 被剥夺的
गुगमता	(ना०)	可以通过, 能实现
व्यभिचार	(ना०)	淫乱, 放荡, 腐化
उच्छ्रलता	(ना०)	任性, 放荡, 放肆, 盲动
वय	(ना०)	年纪, 年龄
परिपक्व	(वि०)	成熟的, 成熟的, 能干的
संगी संगिनी	(ना०)	夫妻
बद्ध	(वि०)	被捆缚的, 被束缚的
प्रभात	(ना०)	早晨, 黎明
एकत्रित	(वि०)	集中的, 会集的
इहलोक	(ना०)	今生, 今世

परलोक	(न०)	来世, 天堂, 天国
निदान	(क्रि० वि०)	最后, 终于, 归结
आलोक	(न०)	光亮, 光线, 照明

टिप्पणी

१. शिक्षित भनेको मानिस कुनै विश्वविद्यालयबाट उपाधि प्राप्त

गरेर निस्केको व्यक्ति होइन ।

这里所谓的受过教育的人，并不是指那些毕业于学校的人

(接受学校教育的人)。

२. अध्ययनको निमित्त वैकल्पिक विषयको संख्या जहाँ सम्म हुन

सक्छ बढी हुनु पर्छ ।

为了学习的提高，选修课程应尽可能多开设一些。